

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2020 r. w sprawie R 223/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów EUIPO z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie B 3 051 677 w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- W zaskarżonej decyzji brakuje niezbędnego wniosku wynikającego z faktu, że pojęcia „metale nieszlachetne i ich stopy”, jak również „artykuły metalowe” należące do klasy 6 są zbyt niejasne. Ponadto brakuje w niej rzetelnej analizy, czy odbiorcy na rynku uznaliby dane towary za towary tego samego pochodzenia.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – UPL Europe i Indofil Industries (Netherlands) / Komisja

(Sprawa T-742/20)

(2021/C 53/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Zjednoczone Królestwo) i Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i P. Sellar)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2087 w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej mankozeb, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym aktem”) oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych poprzez uchybienie procedurze przewidzianej w art. 11–14 rozporządzenia nr 844/2012 ⁽²⁾;
2. Zarzut drugi dotyczący dalszej wadliwości procedury oceny ze względu na naruszenie prawa skarżących do obrony.

3. Zarzut trzeci dotyczący wadliwości procedury oceny ze względu na naruszenie zasady dobrej administracji i brak bezstronności pozwanej w toku postępowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że procedura oceny obarczona jest oczywistym błędem w ocenie, ponieważ pozwana wzięła pod uwagę nieistotne okoliczności dotyczące proponowanej klasyfikacji Reprotoxic 1B oraz swoiste właściwości metabolitu substancji ETU.
5. Zarzut piąty dotyczący wadliwości procedury oceny ze względu na naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020 L 423, s. 50.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 2012, L 252, s. 26).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Airoidi Metalli/Komisja

(Sprawa T-744/20)

(2021/C 53/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Włochy) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1428 z dnia 12 października 2020, nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽¹⁾;
- nakazanie przeprowadzenia środków dowodowych;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi w niniejszym postępowaniu przez nią samą i skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ze względu na to, że pozwana nieprawidłowo zdefiniowała odnośny produkt opierając się na Metodach Produkcji Produktu (Product Production Methods, „PPM”) i na nieprawidłowym odesłaniu do kodów klasyfikacji taryfowej Nomenklatury Scalonej UE. Pozwana również dopuściła się naruszenia prawa uznając, że produkty wykonane w aluminium („made in aluminium”) automatycznie należy kwalifikować jako odnośne produkty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz popeñnienia oczywistego błędu w ocenie odnośnie do definicji odnośnego produktu oraz oceny przywozów z odnośnego kraju dla celów analizy wyrządzonej szkody.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego ze względu na dokonanie przez Komisję błędnego wyboru „odpowiedniego reprezentatywnego” kraju.